

บทที่ ๒

สูปผลการวิจัย ภภิปรายผลและข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่องความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียน ครูชั้น ๑ และครูพลศึกษา
เกี่ยวกับสมรรถภาพของครูพลศึกษา ในครั้งนี้สูปได้กังนี้

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

๑. เพื่อทราบความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียน ครู และครูพลศึกษา ที่มี
ค่ายสมรรถภาพของครูพลศึกษา
๒. เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียน ครู และครูพลศึกษา
เกี่ยวกับสมรรถภาพของครูพลศึกษา
๓. เพื่อหาข้อเสนอแนะ สำหรับปรับปรุงสมรรถภาพของครูพลศึกษา

คัวอย่างประชากร

คัวอย่างประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ

๑. ผู้บริหารโรงเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานครจำนวน
๓๕ โรงเรียน รวม ๗๕ คน
๒. ครูวิชาการค่าง ๆ ที่สอนในโรงเรียนมัธยมศึกษา จำนวน ๓๕ โรงเรียน
ไก่แก่ ครูภาษาไทย ครูภาษาอังกฤษ ครูวิทยาศาสตร์ ครูเคมีศาสตร์
ครูสังคมศึกษา และครูศิลปศึกษา รวม ๔๐๐ คน
๓. ครูพลศึกษาและหัวหน้าหมวดวิชาพลศึกษาในโรงเรียนมัธยมศึกษา จำนวน
๓๕ โรงเรียน รวม ๘๐ คน

วิธีการนิยมการวิจัย

ผู้วิจัยได้สร้างแบบสอบถามขึ้น ๓ ชุด แต่ละชุดประกอบด้วย ๓ ส่วน คือ ส่วนที่หนึ่ง เป็นรายละเอียดเกี่ยวกับผู้ตอบแบบสอบถาม ส่วนที่สอง เป็นรายละเอียด เกี่ยวกับสมรรถภาพของครูพศศึกษา ส่วนที่สาม เป็นการแสดงถึงความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถาม ลักษณะของแบบสอบถาม เป็นแบบตรวจสอบค่าตอบน้ำ มาตรฐานค่าตอบน้ำ คือ ค่านิยม ค่านิยมคุณเนื้อหา ๒ ค้าน คือ ค้านความเชื่อใจและความสามารถ ใน การใช้หลักสูตร การสอนและการบริหาร ความสามารถในก้านวิชาการ ความสามารถในการปักครอง หัน เรียนและการแนะนำ ก้านการมีมนุษยสัมพันธ์ ก้านการปรับปัจจัยบุคคลิกภาพ ค้านความรับผิดชอบต่อหน้าที่ ความสามารถในการปะเมินผล และค้านพฤติกรรมทั่วไป ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามไปทดลองใช้กับผู้บริหาร โรงเรียน ครูอื่น ๆ และครูพศศึกษา จำนวน ๑๕ คน แล้ว นำมาแก้ไขให้สมบูรณ์ แล้วนำไปใช้กับคัวอย่างประชากรที่ได้สุ่มไว้แล้ว ได้รับแบบสอบถามกลับคืนมาทั้งหมด ผู้วิจัยได้นำข้อมูลมาวิเคราะห์หาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ทดสอบเบรี่ยงเทียบความคิดเห็นระหว่างผู้บริหารโรงเรียน ครูอื่น ๆ และครูพศศึกษา โดย การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว และทดสอบค่าความแคลกระหว่างรายคู่ ตามวิธีของนิวเเมนคูลัส

สูญเสียของการวิจัย

ผู้บริหารโรงเรียน ครูอื่น ๆ และครูพศศึกษา เห็นว่าครูพศศึกษา ควรจะมี สมรรถภาพในก้านค่าง ๆ ดังค่ายไปนี้อยู่ในระดับมากคือ สมรรถภาพในค้านความเชื่อใจ และ การใช้หลักสูตรการสอนและการบริหาร สมรรถภาพในก้านวิชาการ สมรรถภาพในก้านการ ปักครองหันเรียนและการแนะนำ สมรรถภาพในก้านการมีมนุษยสัมพันธ์ สมรรถภาพในก้าน การปรับปัจจัยบุคคลิกภาพ สมรรถภาพในก้านความรับผิดชอบต่อหน้าที่ สมรรถภาพในก้านการ ประเมินผล และสมรรถภาพทางค้านพฤติกรรมทั่วไป

ส่วนความคิดเห็นของครูพศึกษาของนั้น เห็นว่า ครูพศึกษาควรจะมีสมรรถภาพใน
ก้านคือไปนื้อยู่ในระดับมากที่สุดคือ ครูพศึกษาจะต้องถือว่า การสอนพศึกษาเป็นอาชีพที่มี
เกียรติ ครูพศึกษาจะต้องมีสุขภาพสมบูรณ์แข็งแรงกายและใจให้ ต้องชี้ชัดยสัจจ์จริยคติยานีที่และ
ชาชีพของตนเอง ครูพศึกษาจะต้องเห็นว่าการสอนและการช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียนเป็น
สิ่งสำคัญที่สุด ต้องมีความรักและสร้างความไว้วางใจในวิชาชีพของตน ยินดีให้ความช่วยเหลือโรงเรียน สอน
ใจและปรับปรุงวิชาชีพของคนอื่น มีระเบียบวินัยและความรับผิดชอบสูง มีความยุติธรรม ตรง
ต่อเวลาและมีเหตุผล มีความรับผิดชอบในการสอน มีความเข้มแข็ง ยัดหนัน และรู้จัก เสียสละ
ประโยชน์ส่วนตนเพื่อประโยชน์ส่วนรวม สามารถทำงานร่วมกับหัวหน้าสายและหัวหน้าหมวดได้ดี
มีความประพฤติเรียบร้อยและเป็นตัวอย่างที่ดี มั่นใจในตนเองและมั่นใจเป็นนักศึกษา สอนใจใน
สวัสดิภาพและการทำงานของนักเรียน สามารถปรับตัวเข้ากับบุคลคลื่นโลกได้ดี หังนักเรียน ครู
ผู้ปั้นคนน้ำชา ผู้ปักครองนักเรียน และอุณหชน รู้จักควบคุมอารมณ์ตนของและมีภาระหนักแน่น

จากการเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียน ครูอื่น ๆ และครูพศึกษา เกี่ยวกับสมรรถภาพของครูพศึกษา ปรากฏว่า ความคิดเห็นเกี่ยวกับสมรรถภาพใน
ก้านความเข้าใจและการใช้หลักสูตร การสอนและการบริหาร ก้านการปรับปรุงบุคลิกภาพ ก้าน
การประเมินผล และค้านพัฒนาระบบหัวไป ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .๐๙
ส่วนความคิดเห็นเกี่ยวกับสมรรถภาพของครูพศึกษาในก้านวิชาการ ก้านการปักครองชั้นเรียน
และการแนะนำ ก้านความรับผิดชอบต่อหน้าที่ และค้านก้าวเมื่อยล้มพ้นชัย นั้น มีความแตก
ต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .๐๘

จากการทดสอบเป็นรายคู่ ผลปรากฏว่า ในก้านวิชาการ ผู้บริหารโรงเรียนมี
ความคิดเห็นแตกต่างกัน ครูวิทยาศาสตร์ ครูคณิตศาสตร์ ครูสังคมศึกษา ครูศิลปศึกษา และ
ครูพศึกษา ที่ระดับความมีนัยสำคัญ .๐๘ และหัวหน้าหมวดวิชาพศึกษา ก็มีความคิดเห็นแตก
ต่างกันอย่างริหารโรงเรียน ครูกายาไทย ครูกายาอังกฤษ ที่ระดับความมีนัยสำคัญ .๐๘

ในก้านการปักครองชั้นเรียน ครูพศึกษามีความคิดเห็นแตกต่าง กับผู้บริหารโรง
เรียน ครูกายาไทย ครูกายาอังกฤษ และครูวิทยาศาสตร์ที่ระดับความมีนัยสำคัญ .๐๘ และ

หัวหน้าหมวดวิชาพลศึกษามีความคิดเห็นแตกต่างกับครุภัณฑ์อย่างถูก และครุวิทยาศาสตร์ที่ระดับความมีนัยสำคัญ .๐๙

ในความเห็นของลัมพันธ์ หัวหน้าหมวดวิชาพลศึกษา มีความคิดเห็นแตกต่าง กับผู้บริหารโรงเรียน และครุภัณฑ์ไทย ที่ระดับความมีนัยสำคัญ .๐๙

ส่วนในด้านความรับผิดชอบต่อหน้าที่นั้น หัวหน้าหมวดวิชาพลศึกษา มีความคิดเห็น แตกต่างกับผู้บริหารโรงเรียน ครุภัณฑ์ไทย ครุภัณฑ์อย่างถูก ครุวิทยาศาสตร์ และครุภัณฑ์ ศาสตร์ ที่ระดับความมีนัยสำคัญ .๐๙ เช่นเดียวกัน

การยังไงผล

ผลจากการวิจัยนี้พบว่า สมรรถภาพในการตั้ง ๆ คือ ความเข้าใจและการใช้ หลักสูตร การสอนและการบริหาร ค้านวิชาการ ค้านการปักครองชั้นเรียนและการแนะนำ ค้านการมีนิยามลัมพันธ์ ค้านการปรับปัจจุบันคุณลักษณะ ค้านความรับผิดชอบต่อหน้าที่ ค้านการ ประเมินผล และค้านพฤติกรรมทั่วไปนั้น เป็นสมรรถภาพที่มีความสำคัญมากสำหรับครุพลศึกษา ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ พานิช มีลมานะ ที่ได้วิจัยถึงคุณลักษณะของครุพลศึกษา ที่พึง ประนีตนาแล้วพบว่า ครุพลศึกษาควรมีคุณลักษณะในด้านการสอน คือมีความรู้ ความเข้าใจ ความมุ่งหมายของหลักสูตรทางการพลศึกษา รู้จักมุ่งหมายของภารกิจการศึกษาของชาติ มีคุณลักษณะในด้านคุณลักษณะ ค้านนิยามลัมพันธ์ และเป็นผู้มีความรับผิดชอบเป็นหน้าที่การงาน*

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

* พานิช มีลมานะ, "คุณลักษณะของครุพลศึกษาที่พึงประนีตนาสำหรับโรงเรียนมัธยม ศึกษาในกรุงเทพมหานคร," ปริญญาคุณศาสตร์มหาบัณฑิต ภาควิชาพลศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, ๒๕๖๒, หน้า ๑.

นักจากนั้นผลการวิจัยนี้ ยังคงกับความคิดเห็นของ เจสเซ่ เฟอเริง วิลเลียมส์ (Jesse Feiring Williams) และคลิฟฟาร์ด บราวน์แนล (Cliford L. Brownell) ที่กล่าวว่า ครูพอลศึกษาควรจะต้องมีการเตรียมการสอนอย่างดี สนับสนุน วิชาการ เช้าใจวัตถุประสงค์ของ การศึกษา และช่วยเหลือช่วยเหลือกิจกรรมพัฒนา ในการเรียนการสอนนั้น ตัวครูไม่มีการเตรียมการสอนแล้ว วิธีการสอนจะไม่รามรื่น และผลที่ออกมานี้จะทำให้นักเรียนไม่เกิดความตระหนาในการเรียนเท่าที่ควร

ครูพอลศึกษาจะต้องมีทัศนคติที่คิดอย่างเชิง เป็นควยบ้างที่คิดแก่นักเรียนให้ ผลการวิจัยชี้ไปว่า ทัศนคติที่สอดคล้องกับความเห็นของ อาร์瑟 Miller จี มิลเลอร์ (Arthur G. Miller) และโกรธี เมลล์ แมสลีย์ (Dorothy M. Massey) โดยเขาได้กล่าวว่า ครูพอลศึกษาจะต้องมีประสบการณ์เพียงพอ มีทัศนคติที่คิดอย่างเชิง มีมาตรฐานทางศีลธรรมสูง มีอุปนภาพทางกายและจิตใจ และครูพอลศึกษาจะต้องเป็นควยบ้างที่คิดแก่นักเรียน มีความเข้าใจความแตกต่างระหว่างบุคคล^๒ ซึ่งเมื่อยังกับ ชาร์ลส์ เอ บูเชอร์ (Charles A. Bucher) ที่กล่าวว่า ครูพอลศึกษาจะต้องมีศีลธรรมสูง มีบุคลิกเป็นที่น่าเชื่อถือ มีสามัญสำนึกสูง มีคุณสมบัติทางสังคมคือ สนใจการสอน มีภาระหนักและมีความกระตือรือร้นในการทำงาน^๓

^๒ Jesse Feiring Williams and Cliford L. Brownell, The Administration of Health and Physical Education, 3 rd ed. (Philadelphia : W.B. Saunders Company, 1948), pp. 200 - 231.

^๓ Arthur G. Miller and Dorothy M. Massey, A Dynamic Concept of Physical Education for Secondary School, (London Prentice-Hall, 1963), pp. 11 - 12.

^๔ Charles A. Bucher, Foundations of Physical Education, 6 th ed. (Saint Louis : Mosby Company, 1972), pp. 560 - 597.

ความคิดเห็นของบุบบริหารโรงเรียน ครูอื่น ๆ และครูพศศิษยา เมื่อนำมาเปรียบเทียบกันแล้ว ก็ไม่แตกต่างกัน แต่ครูพศศิษยาจะมองเห็นว่าสมรรถภาพบางค้านมีความสำคัญและจำเป็นมากที่สุดสำหรับครูพศศิษยา คือ สมรรถภาพในการมีความรับผิดชอบต่อหน้าที่ ซึ่งเน้นหนักทางการสอน สมรรถภาพในการมีมนุษยสัมพันธ์ และสมรรถภาพในการปรับปูน บุคลิกภาพ ส่วนสมรรถภาพค้านอื่น ๆ นั้น ครูพศศิษยา ก็มีความเห็นตรงกับบุบบริหารโรงเรียนและครูวิชาการอื่น ๆ คือเห็นว่าเป็นสมรรถภาพที่มีความสำคัญและจำเป็นมากสำหรับครูพศศิษยา ความคิดเห็นถังกล่าวมี ถ้าครูพศศิษยาสามารถปฏิบัติงานได้ ก็จะช่วยให้ครูพศศิษยามีสมรรถภาพมากยิ่งขึ้น และภาพพจน์ของครูพศศิษยาในสายตาของบุคคลทั่วไปในทางที่ไม่สู้ดีนัก ก็จะเปลี่ยนแปลงไป ซึ่งเป็นการช่วยให้ครูพศศิษยาได้รับการยอมรับและยกย่องมากขึ้นกว่า

ข้อเสนอแนะ

๑. ครูพศศิษยาควรจะปรับปูนสมรรถภาพของคนเองในค้านต่าง ๆ ถังกล่าวมีเพื่อช่วยสร้างเสริมบรรยายในการเรียนการสอน
๒. สถานบันบุบเดิมควรจะได้ผลครูพศศิษยาให้มีสมรรถภาพสูงยิ่งขึ้น
๓. บุบบริหารโรงเรียนควรจะหาทางส่งเสริมให้ครูพศศิษยามีสมรรถภาพในค้านต่าง ๆ เพื่อการเรียนการสอนจะได้ผลคุ้มค่า
๔. ควรจะใช้เกณฑ์ของสมรรถภาพค้าน ๆ นี้ เพื่อเป็นการประเมินผลสมรรถภาพของครูพศศิษยา
๕. หน่วยงานที่เกี่ยวข้องและรับผิดชอบทางค้านนี้ เช่น กรมพศศิษยา กรมสานักศึกษา เป็นต้น ควรหาทางส่งเสริมให้ครูพศศิษยาได้มีสมรรถภาพในค้านต่าง ๆ เหล่านี้.